

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het antidopingbeleid van de Vlaamse Regering en de visie terzake van de Vlaamse topsportmanager

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verkoop van een ontmoetingscentrum in Stuivekenskerke tegen het advies van de Nationale Cultuurpactcommissie in

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Donderdag 24 maart 2005

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.30 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het antidopingbeleid van de Vlaamse Regering en de visie terzake van de Vlaamse topsportmanager

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Marginet tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het antidopingbeleid van de Vlaamse Regering en de visie terzake van de Vlaamse topsportmanager.

De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, deze vraag om uitleg heeft als bedoeling duidelijkheid te krijgen over de visie van de minister, ten overstaan van de topsportmanager. Het is niet mijn bedoeling om de open brief ter discussie te brengen. Ik kan me trouwens voor het overgrote deel vinden in de opmerkingen in de brief. Het is dan ook mijn mening dat vele punten erin een debat waard zijn in het Vlaams Parlement. Ik denk aan de privacy, de willekeur, de voorbeelden van de Franse Gemeenschap ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap, de jockeys, het Nederlandse onderzoek, de bescherming van de gezondheid, de evenredigheid tussen de straf en de ernst van het misdrijf, het feit dat wielrennen terug bij de bond komt en de rest van de sporten bij de Vlaamse Gemeenschap, én de strafvergelijking.

Op 3 maart 2004 werd het decreet op de Medisch Verantwoorde Sportbeoefening drastisch aangepast en strenger gemaakt. Het was het antwoord

van de toenmalige minister van Sport op de onophoudelijke stroom van dopingschandalen waarin tal van landgenoten waren verwickeld. Tijdens de hoorzitting die aan de bespreking van het decreet voorafging, drukten enkele vertegenwoordigers van de sportwereld hun ongerustheid uit over het vervagen van de grens tussen dopingbestrijding en een heksenjacht, maar verder was er maar weinig kritiek op de veel hardere aanpak van dopinggebruik.

Het draagvlak dat een jaar geleden in de Vlaamse sportwereld scheen te bestaan voor de dopingaanpak, was blijkbaar maar een kort leven beschoren. Op 15 maart jongstleden verscheen in de media een open brief van enkele vooraanstaande personen uit de sportwereld, onder meer ook van de heren Dedecker en Schueremans, onder de titel 'Hematocriet of hypocriet'. Daarin maken elf Vlaamse sportpersonaliteiten het huidige dopingbeleid met de grond gelijk. De vorige minister van Sport wordt verweten zich te hebben laten meeslepen door de sensatiezucht van de media. Een dergelijk publiek protest van een aantal eminente leidende figuren uit de Vlaamse sportwereld maakt duidelijk dat het huidige decreet op de Medisch Verantwoorde Sportbeoefening niet langer door de hele Vlaamse sportwereld wordt gedragen. Het is tevens de vraag of het vandaag de dag nog een parlementaire meerderheid achter zich zou krijgen.

In de open brief wordt een pleidooi gehouden om van het antidopingbeleid geen heksenjacht te maken. De schrijvers vinden immers dat het huidige beleid verworpen is tot een 'morele kruistocht'. De ondertekenaars zijn van mening dat dopinggebruikers wel degelijk moeten worden bestraft, maar ze willen toch de aanpak in vraag stellen. Ik citeer: 'Geen enkel doel van de sportsector kan rechtvaardigen dat je de meer fundamentele, maatschappe-

Marginet

lijke waarden en rechten van de sporter schendt'. Ook stellen ze dat sommige producten, in casu cannabis, niet op de lijst van dopingproducten thuishoort.

Reacties bleven niet uit, maar één reactie lijkt zeer opmerkelijk. De door de minister kersvers aangestelde Vlaamse sportmanager, de heer Van Aken, stelde: 'Er staat niets in de brief waar ik niet mee akkoord ga.'

Minister Bert Anciaux: U citeert wat er in de krant staat geschreven. Dat is iets anders dan citeren wat er in werkelijkheid is gezegd.

De heer Werner Marginet: Als u dat weerlegt, is dat een goede zaak.

Met die stelling gaat de door minister Anciaux aangestelde topsportmanager klaarblijkelijk in tegen het antidopingbeleid dat de minister voorstaat. U hebt immers steeds gepleit voor een stringent dopingbeleid en een harde aanpak van doping in de sport. Mijnheer de minister, het is onthutsend dat uw paradepaardje, de topsportmanager, u en zichzelf ter discussie stelt en dat amper twee weken na zijn aanstelling. Tenzij de uitspraak een vals citaat is van de journalist.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de recente uitspraken van de topsportmanager? Werd u van dit standpunt op de hoogte gesteld? Wat is uw reactie op de open brief 'Hematocriet of hypocriet'? Waarom hebt u niet meteen gereageerd? Is het mogelijk dat de door de Vlaamse Regering aangestelde topsportmanager een ander beleid nastreeft? Zo neen, welke maatregelen hebt u getroffen om dergelijke tegenstrijdige signalen te vermijden? Bent u gevoelig voor sommige argumenten uit de brief? Staat u nog achter het decreet op de Medisch Verantwoorde Sportbeoefening? Moet het op bepaalde punten worden bijgestuurd?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het dopingbeleid valt voor alle duidelijkheid buiten het takenpakket van de topsportmanager.

Het dopingbeleid voorziet in maatregelen om sportbeoefenaars in medisch verantwoorde om-

standigheden hun sport te laten beoefenen. Het is geen pestgedrag. Via het decreet Medisch Verantwoorde Sportbeoefening van 27 maart 1991 – het zogenaamde MVS-decreet – werden deze maatregelen vastgelegd. Het Vlaams Parlement nam op 5 mei 1999 een resolutie aan met betrekking tot de dopingproblematiek. Deze resolutie, stuk 1177, vloeide voort uit een hoorzitting over de dopingproblematiek in de toenmalige commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 4 december 1998. In deze resolutie vroeg het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering onder meer om niet af te wijken van een nuloptiebeleid inzake dopinggebruik.

De commissie voor Cultuur, Media en Sport organiseerde op 6 januari 2004 een hoorzitting betreffende het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Dit ontwerp actualiseerde de Vlaamse regelgeving op vlak van dopingbestrijding door onder meer aan internationale organisaties ter bestrijding van doping, zoals het WADA, de mogelijkheid te geven dopingcontroles uit te voeren conform de geldende regelgeving in Vlaanderen. Het ontwerp van decreet werd unaniem aangenomen door het Vlaams Parlement op 3 maart 2004.

Bij het opstellen van de dopinglijst wordt nu al rekening gehouden met de internationaal erkende lijst, aangezien dit nodig is in het kader van de internationale harmonisering in de strijd tegen doping. De internationale lijst is in Vlaanderen volledig van toepassing sinds 1 januari 2005, ook wat cannabinoïden betreft. Voor alle duidelijkheid, sinds 1 januari 2005 wordt de WADA-lijst integraal overgenomen. We maken geen uitzonderingen. We kunnen daar op internationaal niveau over discussiëren, maar we worden toch verplicht om alles af te stemmen. Het was de unanieme wens van het Vlaams Parlement dat het Vlaamse beleid zou vooruitlopen. Cannabis staat op de lijst, maar er staat niet dat gebruik van dat product op gelijke voet moet worden bestraft. Enkele ondertekenaars van de open brief zouden moeten weten dat cannabisgebruik als dopingproduct niet op gelijke wijze wordt bestraft. Dat is logisch omdat niet altijd kan worden bewezen dat het product werd ingenomen om sportprestaties te verbeteren. Cannabis kan namelijk nog lang na het gebruik worden opgespoord.

Anciaux

Zoals herhaaldelijk gesteld, blijf ik voorstander van een medisch verantwoorde sportbeoefening en een strikt antidopingbeleid. Verwijzend naar de door de Vlaamse Regering ondertekende verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport en mijn beleidsnota Sport, moet de dopingbestrijding in Vlaanderen verder op één lijn worden gebracht met de aanpak van het Wereldantidopingagentschap.

Bijgevolg zal ik opdracht geven aan mijn administratie om het decreet volledig af te stemmen op de richtlijnen van het WADA en een grondige aanpassing ervan voor te bereiden. Hierbij moet tevens rekening worden gehouden met de internationale conventie tegen doping in de sport, de verdragstekst die momenteel in voorbereiding is bij de Unesco.

Als minister reageer ik nooit op een open brief en ik zal dit ook nu niet doen. Het is trouwens verwonderlijk dat een aantal parlementsleden daarover nooit een vraag in deze commissie hebben gesteld, maar wel de open brief ondertekenden. Er bestaat geen andere visie tussen mij en de topsportmanager, die u verkeerdelijk mijn paradepaardje noemt. Mijn paradepaardje is de sport en hij is een middel om dat paradepaardje te berijden. De journalist in kwestie heeft niet alleen de woorden van de topsportmanager volledig verdraaid, maar ook een onenigheid uitgevonden daar waar er geen was of is. Ik durf zelfs met een gerust geweten te stellen dat die wellicht nooit zal ontstaan.

Ik heb vorige week in de commissie gezegd dat op drie dagen tijd drie dergelijke tegenstellingen in drie verschillende kranten zijn verschenen. Dat was er een van.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik aanvaard uw uitleg over de uitgevonden onenigheid. Geloof me, dezer dagen weten we er ook alles van.

Kunnen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement advies geven aan het WADA over de dopinglijst? Een aantal opmerkingen uit de open brief zijn wel degelijk terecht. Kan daarover een deftig debat worden gehouden? Kunnen eventuele conclusies aan het WADA worden meegedeeld?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, ik heb de eer gehad om het WADA mee op te richten omdat ik toen voorzitter was van de vereniging van Europese sportministers. Er is een beurtrol waarbij alle sportfederaties vertegenwoordigd zijn en alle lidstaatorganisaties. We hebben dus via de Europese Unie een stem, maar die is nu even niet rechtstreeks. Het zou kunnen dat Vlaanderen – of België – bij de vaste leden kan komen, of een lid wordt dat namens de Europese Unie zetelt.

We hebben via deskundigen heel wat contacten met het WADA en in die zin werken we mee aan de lijst. De lijst is hoofdzakelijk een zaak van topexperts. Een aantal bekommernissen die er bestaan, zoals de discussie over de rechten van verdediging in geval van dopinggeschillen, moeten met het WADA en in de algemene vergadering van de Unesco worden besproken. Het WADA heeft er geen probleem mee dat ons land een procedure in eerste aanleg en een beroepsprocedure organiseert.

Mijns inziens zou het niet goed zijn dat de politiek zich te veel bemoeit met de dopinglijst. We moeten er wel over waken dat er niet met twee maten en gewichten wordt gewogen en we werken daar volop aan. Ik wil geen debat laten ontstaan over de dopinglijst zelf omdat ik daartoe niet de bekwaamheid heb. We hebben wel de mogelijkheid om zelf de sanctieregeling uit te werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verkoop van een ontmoetingscentrum in Stuivekenskerke tegen het advies van de Nationale Cultuurpactcommissie in

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verstreken tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verkoop van een ontmoetingscentrum in Stuivekenskerke tegen het advies van de Nationale Cultuurpactcommissie in.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, Stuivekenskerke is een mooie landelijke gemeente langs de IJzer en een deelgemeente van Diksmuide. Op 15 juli 2004 werd er bij de Nationale Cultuurpactcommissie een klacht ingediend tegen de beslissing van de gemeenteraad van Diksmuide van 28 juni 2004 om het ontmoetingscentrum 'Reigersvliet' te verkopen. De gemeente besliste om de zaal te verkopen omdat ze te weinig werd gebruikt. De plaatselijke verenigingen gingen daarmee niet akkoord en vreesden dat de verkoop de doodsteek zou betekenen voor het verenigingsleven. Er is immers geen alternatieve infrastructuur voorhanden en de stad is ook niet in staat om binnen een redelijke termijn een alternatief aan te bieden. Dit betekent dat de plaatselijke verenigingen zouden moeten uitwijken naar zalen in andere deelgemeenten.

De klacht werd door de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie ontvankelijk en gegrond verklaard met algemeenheid van stemmen. Door het feit dat er door de verkoop van het ontmoetingscentrum geen alternatief is voor de verenigingen worden de plaatselijke verenigingen gediscrimineerd ten opzichte van verenigingen in andere deelgemeenten. De vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft daarom aanbevolen dat het stadsbestuur zo vlug mogelijk een degelijk en aanvaardbaar alternatief inzake infrastructuur creëert voor het plaatselijke verenigingsleven van Stuivekenskerke, en dat het stadsbestuur de commissie op de hoogte houdt van de initiatieven van de vorderingen in deze aan gelegenheid.

In het inspectieverslag stond een voorbeeld van een alternatief in Nieuwkapelle. Ook daar werd de infrastructuur te koop aangeboden, maar een echtpaar heeft er een loods gerenoveerd en ter beschikking gesteld van het verenigingsleven. De stad betaalt een kleine bijdrage voor de kosten. In Stuivekenskerke is er geen dergelijke alternatieve oplossing.

De inspecteurs hebben een bezoek gebracht aan de kleine vergaderruimte en aan de infrastructuur in Pervijze. Er werd aanvankelijk gedacht aan 't Stuvekotje in Stuivekenskerke als alternatief, maar dat blijkt te klein te zijn. Volgens het verslag is dit dan ook geen oplossing. Pervijze, een andere deelgemeente, biedt ook geen alternatief. Er zijn ook andere problemen, zoals met betrekking tot vervoer.

De plaatselijke verenigingen worden op een ongelijke manier behandeld ten opzichte van die in andere deelgemeenten en dat betekent dat de rechtsgelijkheid tussen de verschillende verenigingen is geschonden.

Mijnheer de minister, u hebt een afschrift gekregen van het advies van de cultuurpactcommissie. In welke mate zult u toezien op de aanbevelingen van de Nationale Cultuurpactcommissie? Wat zult u ondernemen naar de stad Diksmuide?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de infrastructuur van het Diksmuidse cultuurcentrum bestaat uit de stadsschouwburg en het bijhuis in Woumen, maar ook uit de andere ontmoetingscentra in de deelgemeenten, waaronder voor de verkoop ook de zaal Reigersvliet in Stuivekenskerke.

Er is echter een verschil tussen de infrastructuur van de werking van het cultuurcentrum en de infrastructuur opgesomd in de aanvraag tot subsidiëring. De culturele infrastructuur 'zaal Reigersvliet' in Stuivekenskerke maakt geen deel uit van het cultuurcentrum dat gesubsidieerd wordt op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid. In de subsidies die men verkreeg op basis van het vroegere decreet was de zaal Reigersvliet wel opgenomen. In het cultuurbeleidsplan 2002-2007 van de stad Diksmuide staat vermeld dat het gemeentebestuur opteert voor de verkoop van het ontmoetingscentrum. Vermoedelijk heeft men daarom ook gekozen de zaal niet meer op te nemen in de subsidieaanvraag, wat geen probleem was om de minimale normen te kunnen verantwoorden. Daarom heeft de verkoop van de zaal door het stadsbestuur geen invloed op de subsidiëring van het cultuurcentrum.

U weet dat ik er in het algemeen van uitga dat cultuur de zuurstof is van het gemeenschapsleven en een identiteit geeft aan de wijken, en u kent mijn pleidooi om de bevolking van diverse wijken en deelgemeenten blijvend intensief te betrekken bij het gemeentelijk cultureel leven. Het meest ideale is een cultureel tweerichtingsverkeer – beter nog een veelrichtingsverkeer – waarbij mensen uit de deelgemeenten naar het stadscentrum komen om cultuur op te snuiven, maar waarbij ook inwoners uit het centrum in de

Anciaux

deelgemeenten aan cultuur participeren. Ik heb er vertrouwen in dat dit ook een beleidsoptie is en blijft van vele lokale besturen, waaronder ook het stadsbestuur van Diksmuide.

Ik wens me echter niet uit te spreken over de situatie in de deelgemeente Stuivekenskerke, omdat dit een lokale aangelegenheid is waarin het lokale bestuur zijn eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft.

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie is een ombudscollege dat slechts bevoegd is om advies te verstrekken nadat is gebleken dat het geschil niet kan worden bijgelegd door middel van verzoening. Om dit advies kracht bij te zetten, voegt de commissie hieraan aanbevelingen toe die zowel aan de betrokken overheid, als aan de voogdijoverheid worden gericht. Het is evenwel een niet-bindende uitspraak. In vele gevallen houdt de betrokken overheid echter rekening met het gezaghebbend advies. De commissie staat bovendien gekend als standvastig in verschillende dossiers. Ook in dit geval zal de cultuurpactcommissie vermoedelijk opvolgen of haar advies wordt gerespecteerd. De commissie is er al dikwijls in geslaagd om via bemiddeling of standvastige aanbeveling overheden te overtuigen om besluiten bij te sturen, zonder dat dit hoeft te leiden tot een bijkomende juridisering.

Indien de desbetreffende overheid het advies toch niet opvolgt, kunnen de belanghebbenden opnieuw klacht indienen bij de cultuurpactcommissie of, in de mate dat de termijnen niet zijn verstreken, de zaak aanhangig maken bij de Raad van State. Wanneer de belanghebbenden zich immers met hun klacht eveneens tot de Raad van State kunnen wenden – zoals in dit geval – dan wordt de indieningstermijn opgeschort door een regelmatig ingediende klacht bij de cultuurpactcommissie. De cultuurpactcommissie moet hiervoor wel binnen de zestig dagen een advies uitbrengen. Wanneer de belanghebbenden uiteindelijk beslissen hun klacht toch bij de Raad Van State in te dienen, dan wordt het advies van de commissie als formeel stuk opgenomen in de behandeling van de klacht. Natuurlijk ligt het dan nog bij de Raad Van State zelf of die het eens is met de aanbeveling of niet.

Inzake Reigersvliet heb ik vernomen dat het gemeentebestuur overweegt een tent aan te kopen

die gebruikt kan worden door de verenigingen uit Stuivekenskerke. Of dit een aanvaardbaar alternatief is, is niet aan mij om te beoordelen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, het klopt dat er in Diksmuide een stadsschouwburg is en dat er goede culturele activiteiten doorgaan. Reigersvliet maakt geen deel meer uit van het cultuurcentrum dat aan de minimale normen voldoet. Ik hoor een kleine contradictie in wat u zegt. U zegt enerzijds dat cultuur zuurstof geeft aan wijken en gemeenten. Anderzijds zegt u dat u niet wil ingaan op een lokale aangelegenheid. Dat is een beetje tegenstrijdig.

U zegt dat de cultuurpactcommissie een gezaghebbend adviesorgaan is. Ik hoop dat het stadsbestuur dan ook rekening zal houden met het advies. De lokale verenigingen kunnen naar de Raad van State gaan, maar dat is een heel dure aangelegenheid.

Minister Bert Anciaux: De advocaat is misschien duur, maar niet de procedure bij de Raad van State.

De voorzitter: De procedure kost ongeveer 200 euro.

De heer Johan Verstreken: U lachte zelf met uw slotzin over de aankoop van een tent. Dat is ook lachwekkend. Een tent kan nog in de zomer, maar in de winter is dat uitgesloten. Het sociaal en socio-cultureel aspect is ook belangrijk. Een tent is volgens mij absoluut geen alternatief. De alternatieven die er wel waren, zijn door het stadsbestuur genegeerd. Ik heb ook gehoord dat er een zware waarborg voor de tent moet worden betaald plus de huur. Dit is geen correcte oplossing.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Waarde collega, wat wilt u dat ik zeg? Ik heb geen poot om op te staan om formeel iets te doen in dit dossier. Er is geen vuiltje aan de lucht omdat dit niets te maken heeft met de subsidiëring van het lokaal cultuurbeleid of met de voorwaarden daartoe.

Ik heb ook mijn vragen bij die tent, maar ik kan de plaatselijke situatie niet helemaal inschatten. Ik onthoud mij dan ook over het feit of dit een vala-

Anciaux

bel alternatief is. Het feit dat ik dit zeg, geeft een appreciatie weer. Ik hoop dat elke deelgemeente aan bod komt in de programmatie en het cultuur-aanbod. Meer kan ik niet zeggen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik neem daar akte van. Morele druk kan natuurlijk ook helpen.

Minister Bert Anciaux: Gemeenten zijn partners en er wordt vaak gezegd dat we moeten stoppen met de betutteling.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, Stuivekenskerke is een van mijn geliefde dorpen. Er staan acht huizen in het centrum. Er is een kerk die niet meer wordt gebruikt en er is een heel belangrijke vorm van plattelandstoerisme in de Viconiahoeve. Daar zijn vergaderzalen aan en zelfs een kleine feestzaal. Stuivekenskerke is vooral bekend omwille van de vroege waarnemingen van de bruine kiekendief en de zwaluwen. Ik stel voor dat de verenigingen, het stadsbestuur, de kerkfabriek en de eigenaars van de Viconiahoeve rond de tafel gaan zitten om een valabele oplossing uit te werken. We moeten dit niet in het Vlaams Parlement doen. Reigersvliet is trouwens een cafézaaltje. Er kunnen creatieve oplossingen worden gevonden, maar de lokale verantwoordelijkheid speelt daarin.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het is duidelijk dat communicatie erg moeilijk verloopt en dat is jammer. Ik betreur dat het stadsbestuur een advies van de cultuurpactcommissie naast zich neerlegt. Er zijn inderdaad niet zoveel inwoners, maar Reigersvliet was het kloppend hart. De andere zalen zijn commerciële zaken en het stadsbestuur is niet bereid om financieel bij te springen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we een werkbezoek organiseren aan Stuivekenskerke onder de titel 'Mars op Stuivekenskerke'.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.05 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

